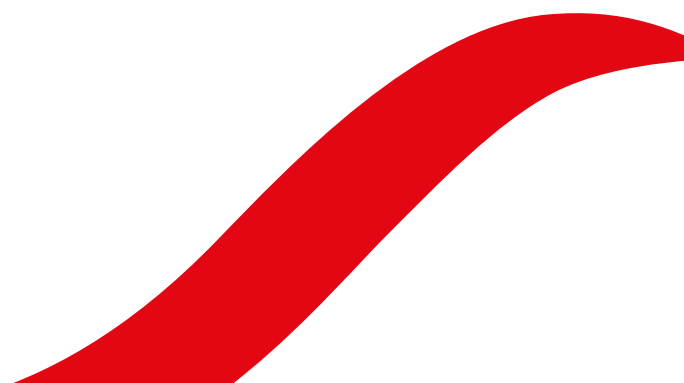

Årsrapport 2022 för Sveriges program för internationella klimatinsatser

ER 2023:08

Energimyndighetens publikationer kan laddas ner eller beställas via energimyndigheten.se

Statens energimyndighet, mars 2023

ER 2023:08

ISSN 1403-1892

ISBN (pdf) 978-91-7993-113-1

Tryck: Arkitektkopia AB, Bromma

Förord

Sedan Parisavtalets regelbok antogs på FN:s klimatmöte COP26 i Glasgow har intresset för handel med utsläppsminskningar under artikel 6 ökat markant. Detta märktes tydligt på COP27 i Sharm el-Sheikh och gäller både offentliga och privata aktörer. Det är många länder som aviserar intresse. Inom den privata sektorn finns det dels företag som är intresserade av att sälja utsläppsminskningar från utsläppsminskande projekt, dels företag som vill köpa utsläppsminskningar för att klimatkompensera för utsläpp inom sina värdekedjor som inte kan tas bort på kort sikt. Många aktörer är också intresserade av att samarbeta med Sverige och Energimyndigheten, som ses som en pionjär på området internationellt.

Även om det fortsatt återstår många detaljer att redas ut innan den centrala marknads-mekanismen för artikel 6 finns på plats kan länder redan nu på frivillig basis samarbeta med varandra bilateralt – ett arbete som Sverige genom Energimyndigheten redan har påbörjat.

I samband med FN:s högnivåmöte Stockholm+50 i juni ingick Energimyndigheten samförståndsavtal om artikel 6-samarbete med Nepal och Dominikanska republiken. Sedan tidigare finns även ett samförståndsavtal med Ghana. Nästa steg i samarbetet med dessa länder är att förhandla fram ett bindande ramavtal, men redan nu har Energimyndigheten påbörjat arbetet med att upphandla ett första projekt som kan generera utsläppsminskningar i Ghana. Utöver de tre länder som nämns ovan har myndigheten även fört dialog med ytterligare länder om potentiellt samarbete.

Denna rapport beskriver resultaten för Sveriges program för internationella klimatinsatser år 2022 och är ett komplement till Energimyndighetens årsredovisning. Fram till och med 2022 har programmet bestått av två delar. Den ena delen, som rör insatser under Kyotoprotokollet, avslutades under året. Dessa insatser har genererat en rad viktiga lärdomar som verksamheten tar med sig i arbetet framöver. Den andra delen, som rör nya samarbeten under Parisavtalet, är under utveckling. Det starkt växande intresset för artikel 6 innebär goda möjligheter att både fördjupa redan befintliga samarbeten och etablera nya under det kommande året.

Caroline Asserup

Innehåll

Förord	1
Sammanfattning	3
1 Uppdrag och måluppfyllelse för Sveriges program för internationella klimatinsatser	5
1.1 Uppdrag	5
1.2 Anslagstilldelning och budgethantering	6
2 Utveckling av bilaterala samarbeten under Parisavtalet	7
2.1 Dialog med potentiella värdländer	7
2.2 Förberedelse för förvärv av utsläppsminskningenheter	8
3 Förhandlingar, kapacitetsstöd och metodutveckling	10
3.1 Deltagande i FN:s klimatförhandlingar	10
3.2 Kapacitetsstöd	10
3.3 Utveckling av artikel 6-projekt	12
3.4 Nationellt ramverk för Parisavtalets artikel 6	15
4 Expertstöd och övriga internationella klimatsamarbeten	16
4.1 Teknikutveckling och tekniköverföring	16
4.2 FN:s gröna klimatfond	16
4.3 Strengthened Institutions for a Sustainable Climate	16
5 Avslut av klimatinsatser under Kyotoprotokollet	17
5.1 Clean Development Mechanism och Joint Implementation	17
5.2 Portföljöverblick	18
5.3 Multilaterala fonder	19
5.4 Levererade utsläppsminskningenheter	20
5.5 Annullering av utsläppsminskningenheter	22
5.6 Uppföljning av de bilaterala CDM-projektens bidrag till hållbar utveckling ..	22
5.7 Lärdomar inför kommande arbete	23
Förkortningar	25
Bilaga. Avslutade multilaterala fonder och samarbeten under Kyotoprotokollet	26

Sammanfattning

Energimyndigheten ansvarar för Sveriges program för internationella klimatinsatser. Programmet bidrar till utveckling av internationellt samarbete för att uppnå utsläppsminskningar och stödjer utsläppsminskande aktiviteter i låg- och medelinkomstländer. Det finansiella stödet till aktiviteterna baseras på den verifierade klimatnyttan i projekten. Riktlinjerna för programmet framgår i det regleringsbrev som årligen utfärdas av regeringen samt i myndighetens instruktion.

Enligt regleringsbrevet för 2022 har Energimyndigheten i uppdrag att finansiera insatser som utvecklar nya internationella samarbetsformer och resultatbaserad klimatfinansiering inom ramen för Parisavtalet under FN:s klimatkonvention, och särskilt dess artikel 6. Syftet är att bidra till ökad ambition för att nå Parisavtalets långsiktiga temperaturmål om att hålla den globala temperaturökningen till väl under två grader och att göra ansträngningar för att begränsa ökningen till en och en halv grader. Energimyndigheten har även i uppdrag att fullfölja tidigare beslut om stöd till internationella klimatinsatser som genomförs inom ramen för Clean Development Mechanism (CDM) och Joint Implementation (JI) under Kyotoprotokollet till FN:s klimatkonvention.

Under 2022 har Energimyndighetens arbete med artikel 6-insatser fokuserat på att utveckla konkreta samarbeten genom dialoger med länder och förberedelser för förvärv av artikel 6-enheter. Nedan presenteras i korthet resultaten för Sveriges program för internationella klimatinsatser år 2022:

- Energimyndigheten representerade Sverige i klimatförhandlingarna om artikel 6 på COP27 i Sharm el-Sheikh. Efter att en regelbok för samarbeten under artikel 6 antogs på COP26 fokuserade förhandlingarna på COP27 på tekniska detaljer kring hur reglerna ska implementeras i praktiken. Några av de frågor som berördes var detaljer kring upptag och infångning av koldioxid ("removals"), det centrala FN-registret och huruvida utsläppsenheter från CDM ska kunna föras över till den centrala marknadsmekanismen under Parisavtalet.
- Under 2022 har Energimyndigheten ingått samförståndsavtal med Nepal och Dominikanska republiken. Sedan tidigare finns ett samförståndsavtal med Ghana och under året har arbetet med att upphandla en första utsläppsminskande aktivitet i landet fortgått. Energimyndigheten har även fört dialog med andra potentiella värdländer om samarbete under artikel 6.
- Energimyndigheten stödjer sedan tidigare ett flertal kapacitetshöjande program, såsom Partnership for Market Implementation (PMI) och Article 6 Support Facility (A6SF). Denna typ av insatser är för många länder nödvändiga för att de ska kunna delta i internationella marknadsbaserade mekanismer. På COP27 gick Energimyndigheten dessutom med i det nya initiativet Article 6 Implementation Partnership, som syftar till att samordna befintliga internationella insatser för att undvika duplicering.

- Sedan 2019 samarbetar Energimyndigheten med Global Green Growth Institute (GGGI). Syftet är att utveckla idéer till genomförbara artikel 6-aktiviteter och bygga upp kapacitet inom värdländerna för att kunna handla med utsläppsminskningar. Under 2022 har GGGI försett Nepal med kapacitetsstöd. Vidare har Energimyndigheten tillsammans med GGGI arbetat med att identifiera ytterligare potentiella länder för samarbete med Sverige under artikel 6.
- Under året har myndigheten tagit fram en hållbarhetspolicy för artikel 6-insatser som ska säkerställa att alla aktiviteter bidrar till en hållbar utveckling i värdländerna och att eventuell negativ påverkan minimeras. Policyn tar avstamp i Parisavtalets regelbok för artikel 6, Energimyndighetens uppdrag och övergripande hållbarhetsplan samt myndighetens inriktning för jämställdhetsintegrering. Policyn, som slår fast att hållbarhetsarbetet avses ske i enlighet med god internationell praxis, kommer att gå ut för extern konsultation under 2023.
- 2022 var det sista året för anslagspost 1 och Energimyndighetens program för internationella klimatinsatser under Kyotoprotokollet. Det 20 år långa arbetet har resulterat i flera viktiga lärdomar som myndigheten tar med sig i det framtida arbetet med internationella klimatinsatser under Parisavtalets artikel 6. Lärdomarna inkluderar fördelarna med att ha en diversifierad projektportfölj, vikten av att ha rutiner på plats för systematisk uppföljning av hållbar utveckling, att det tar tid att utveckla en ny marknadsmekanism för internationell utsläppshandel och värdet av kapacitetsstöd för att länder ska kunna delta.
- Totalt omfattar Energimyndighetens investeringar under Kyotoprotokollet 1,9 miljarder kronor i 57 länder genom 88 bilaterala och 185 multilaterala projekt och program. Majoriteten av projekten och programmen genomfördes under CDM, men i början av programmet finansierades även ett antal insatser under JI.
- De sista utbetalningarna till CDM-projekt gjordes under 2022, men tre fonder förväntas leverera ytterligare utsläppsminskningseenheter 2023-2025. Inräknat dessa framtida förväntade leveranser omfattar Energimyndighetens portfölj under Kyotoprotokollet vid årsskiftet 2022/2023 utsläppsminskningseenheter motsvarande 33,8 miljoner ton verifierade koldioxidekvivalenter fram, förvärvade till en snittkostnad på 57 kronor per ton koldioxidekvivalent.

1 Uppdrag och måluppfyllelse för Sveriges program för internationella klimatinsatser

Energimyndigheten ansvarar för Sveriges program för internationella klimatinsatser. Syftet med programmet är att bidra till ökad ambition genom utsläppshandel mellan länder samt att kunna bidra till att uppnå klimatmålen genom internationella utsläppsminskningar som kompletterande åtgärd. Det finansiella stödet baseras på den verifierade klimatnytta som åstadkoms. Riktlinjerna för programmet framgår i det regleringsbrev som årligen utfärdas av regeringen, samt i myndighetens instruktion. Detta kapitel redovisar myndighetens uppdrag, mål och anslagstilldelning enligt myndighetens regleringsbrev för budgetåret 2022.¹

1.1 Uppdrag

Enligt regleringsbrevet för 2022 har Energimyndigheten i uppdrag att finansiera insatser som utvecklar nya internationella samarbetsformer och resultatbaserad klimatfinansiering inom ramen för Parisavtalet under FN:s klimatkonvention, och särskilt dess artikel 6. Syftet är att bidra till ökad ambition och till att nå Parisavtalets långsiktiga temperaturmål om att hålla den globala temperaturökningen till väl under två grader och att göra ansträngningar för att begränsa ökningen till en och en halv grader. Syftet är också att kunna bidra till resultatbaserad klimatfinansiering eller, jämte andra kompletterande åtgärder, kunna bidra till att nå klimatmålen i det klimatpolitiska ramverket. Enligt det klimatpolitiska ramverket har Sverige nämligen möjlighet att förutom utsläppsminskningar i Sverige även använda kompletterande åtgärder, till exempel ökat upptag i skog och mark, bio-CCS och verifierade utsläppsminskningar i andra länder för att nå Sveriges klimatmål till 2030, mål om nettonollutsläpp senast 2045 och därefter negativa utsläpp.

Energimyndigheten ska aktivt medverka till att utarbeta ett robust regelverk för de nya internationella samarbetsformerna enligt Parisavtalets artikel 6 så att de utvecklas som trovärdiga instrument med hög miljöintegritet.

Myndighetens insatser inriktas mot metodutveckling där ett särskilt fokus ska läggas på mätning, rapportering och verifiering av klimatnytta och uppföljning av bidraget till hållbar utveckling. Myndighetens insatser inriktas även mot förberedande och understödjande arbete för genomförande av pilotinsatser och konkreta så kallade artikel 6-samarbeten. Insatserna ska enligt regleringsbrevet bidra till omställning på sektornivå samt i första hand riktas mot låg- och medelinkomstländer och energirelaterade utsläpp. Myndigheten ska sträva efter att genomföra konkreta utvecklingsinsatser i internationell samverkan och följa upp utvecklingen i pågående insatser.

Enligt regleringsbrevet har Energimyndigheten också i uppdrag att fullgöra tidigare beslut om stöd till internationella klimatinsatser som genomförs inom ramen för Clean

---

¹ Regleringsbrev för budgetåret 2022 avseende Utgiftsområde 20 anslag 1:12 Insatser för internationella klimatinvesteringar

Development Mechanism (CDM) och Joint Implementation (JI) under Kyotoprotokollet till FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC, United Nations Framework Convention on Climate Change).

Vidare ska Energimyndigheten aktivt följa upp utvecklingen i pågående insatser. Särskilt fokus ska ligga på att följa upp hur insatserna bidrar till ekonomisk, social och miljömässig hållbarhet i värdländerna och därmed stärker lokala samhällen och deras utveckling.

1.2 Anslagstilldelning och budgethantering

Sveriges program för internationella klimatsatser tilldelas medel från två anslagsposter: anslagspost 1 för samarbeten under Kyotoprotokollet och anslagspost 4 för samarbeten under Parisavtalet. År 2022 är sista året för anslagspost 1.

De totala kostnaderna för anslagspost 1 till och med 2022 uppgår till cirka 1,9 miljarder kr. Därutöver har myndigheten övertagit ansvar från Regeringskansliet för Sveriges deltagande i fonder vid Världsbanken (Prototype Carbon Fund, PCF och Partnership for Market Readiness, PMR) respektive Europeiska utvecklingsbanken (Multilateral Carbon Credit Fund, MCCF), till vilka Regeringskansliet har bidragit med sammanlagt cirka 170 miljoner kronor.

Genom regleringsbrevet för budgetåret 2022 tilldelades anslagspost 1 ett årligt anslag för 2022 på 100,1 miljoner kronor. Under 2022 utnyttjades 70 procent av anslaget. Huvuddelen utgjordes av en utbetalning till fonden Carbon Initiative for Development (Ci-Dev). Resterande medel betalades ut till bilaterala projekt som levererade sina sista utsläppsminskningenheter till Energimyndigheten. För några av projekten blev leveranserna mindre än förväntat eller inställda. Därför nyttjades inte hela anslaget.

Anslagspost 4 har tilldelats en bemyndiganderam om 400 miljoner kronor för budgetåret 2022 vilken sträcker sig till och med 2032. Att kunna ingå fleråriga ekonomiska åtaganden är en förutsättning för att kunna genomföra internationella klimatsatser. Bemyndiganderamsstrukturen är nödvändig för att möjliggöra detta och för att täcka de fleråriga ekonomiska åtaganden som myndigheten har i sina avtal för multilaterala initiativ och bilaterala projekt.

Genom regleringsbrevet för budgetåret 2022 tilldelades anslagspost 4 ett årligt anslag för 2022 på 50 miljoner kronor. Under 2022 utnyttjades 33 procent av anslaget. Resterande utestående åtaganden för anslagspost 4 vid årsskiftet 2022/2023 motsvarar cirka 109 miljoner kronor.

2 Utveckling av bilaterala samarbeten under Parisavtalet

Artikel 6 i Parisavtalet anger regler för hur länder på frivillig basis kan samarbeta för att nå sina respektive nationella åtaganden avseende utsläppsminskningar och anpassning, såsom uttryckt i varje lands nationella klimatplan (Nationally Determined Contribution, NDC). Målsättningen är att sådant samarbete ska möjliggöra ökad ambition och främja hållbar utveckling. Artikel 6 både möjliggör bilaterala samarbeten mellan länder (artikel 6.2) och etablerar en ny marknadsmekanism för utsläppshandel (artikel 6.4) som ska övervakas av FN. Artikel 6-samarbeten har potential att bidra till ökad ambition i länders nationella klimatplaner genom att länderna kan få stöd att genomföra ytterligare utsläppsminskningar, utöver ovillkorliga utfästelser. Eftersom artikel 6-samarbeten måste kopplas till värdlandets nationella klimatplan krävs det ett tätare samarbete mellan samarbetande länder än vad som tidigare var fallet under Kyotoprotokollet.

En viktig del av det globala klimatarbetet handlar om att stötta utvecklingsländer att genomföra en grön omställning. Förutom att minska utsläpp av växthusgaser kan artikel 6-samarbeten främja kapacitetsuppbyggnad och spridning av klimatvänlig teknik, vilket i Parisavtalet beskrivs som avgörande för att låginkomstländer ska nå sina nationella åtaganden. Intäkter från att handla med utsläppsminskningar kan också fungera som en morot för länder och aktörer att ställa om.

Energimyndigheten arbetar med att utveckla bilaterala samarbeten under Parisavtalets artikel 6 kan delas upp i två spår: 1) dialog med potentiella värdländer och 2) förberedelser för förvärv av utsläppsminskningar.

2.1 Dialog med potentiella värdländer

Handel med utsläppsminskningar inom ramen för Parisavtalets artikel 6.2 kräver nära samarbete mellan länder. I jämförelse med Kyotoprotokollets utsläppshandelsmekanismer har värdländerna en större roll att spela under Parisavtalet. Alla aktiviteter och överföringar av utsläppsminskningar ska godkännas av värdlandet. För att undvika dubbelräkning av utsläppsminskningar ska de samarbetande länderna i samband med överföringen av utsläppsminskningarna göra motsvarande justeringar i sina respektive utsläppsregister. Innan finansieringen av klimataktiviteter kan påbörjas bör avtal finnas på plats mellan köparland och värdland. Avtalet reglerar hur samarbetet mellan länderna ska se ut och fastställer villkor och regler.

Utifrån att Energimyndigheten har haft en begränsad budget för artikel 6-samarbeten har dialog med potentiella värdländer begränsats till en handfull länder där intresse och potential har identifierats. Energimyndigheten har hittills skrivit samförståndsavtal (Memorandum of Understanding, MoU) med tre länder.

2.1.1 Ghana

Efter att ett samförståndsavtal med Ghana signerades under klimatmötet COP26 i Glasgow 2021 har förhandlingar av ett bindande ramavtal inletts under 2022. Avtalet förväntas signeras i början av 2023 och kommer att ligga till grund för de artikel 6-aktiviteter som Sverige ska finansiera i Ghana.

2.1.2 Dominikanska Republiken

Efter inledande samtal med Dominikanska republiken signerades ett samförståndsavtal i samband med FN:s högnivåmöte Stockholm+50 i juni. Samförståndsavtalet kommer att ligga till grund för ett bindande ramavtal som förväntas förhandlas under 2023.

2.1.3 Nepal

Faciliterat av GGGI (Global Green Growth Institute)² signerades ett samförståndsavtal med Nepal i samband med FN:s högnivåmöte Stockholm+50 i juni. Samförståndsavtalet ligger till grund för förhandlingarna av ett bindande ramavtal som påbörjades under andra halvan av 2022.

2.1.4 Övriga

Utöver de tre länderna som Energimyndigheten har ingått samförståndsavtal med har dialog fortgått med ytterligare potentiella värdländer, främst Colombia och Rwanda.

2.1.5 Arbete med riktlinjer för val av samarbetsländer

Regleringsbrevet anger att klimatsamarbeten under artikel 6 i första hand ska riktas mot låg- och medelinkomstländer och ger Energimyndigheten mandat att själv bedöma vilka specifika länder som man ingår samarbete med. Detta är en pågående diskussion med svåra avvägningar och ständigt skiftande förutsättningar. Avvägningarna gäller exempelvis vilken nivå av politisk stabilitet, respekt för demokrati och mänskliga rättigheter samt risk för korruption som är acceptabel. Det är inte förvånande att det inom gruppen låg- och medelinkomstländer finns många länder med brister på dessa områden. Samtidigt måste klimatomställningen genomföras i alla länder.

2.2 Förberedelse för förvärv av utsläppsminskningenheter

För att det ska gå att handla med utsläppsminskningenheter måste det finnas en aktivitet som ger upphov till utsläppsminskningar i värdlandet som Sverige samarbetar med. Dessa aktiviteter ska genomföras av aktörer som kan vara både statliga, privata och nationella eller internationella organ. Energimyndigheten har under året arbetat med att etablera metoder och modeller för hur förvärv ska genomföras i praktiken.

Förvärvsprocessen innefattar identifiering av potentiella aktiviteter, utvärdering av deras lämplighet baserat på Sveriges prioriteringar och Parisavtalets riktlinjer, samt att upprätta nödvändiga avtal för att utsläppsminskningen ska kunna justeras för och räknas hem av Sverige.

---

² Läs mer om Energimyndighetens samarbete med GGGI under avsnitt 3.2.4 Kapacitetssupplyggnad via Global Green Growth Institute.

2.2.1 Upphandling i Ghana och Dominikanska Republiken

Under sommaren 2021 öppnades två upphandlingar för aktiviteter som kan ge utsläppsminskningar under Parisavtalet, en i Ghana och en i Dominikanska republiken.

Anbudna till upphandlingen utvärderades utifrån hur väl de kunde säkerställa miljöintegritet, bidra till hållbar utveckling, transformativ effekt samt genomförandeplanens rimlighet. Metodologi, riskanalys och kostnadskalkyl var andra aspekter som påverkade bedömningen.

Upphandlingen för Dominikanska republiken avslutades i augusti 2022 då inget anbud som uppfyllde kriterierna inkom. Upphandlingen i Ghana pågår fortfarande och sekretess råder i dagsläget.

2.2.2 Utveckling av förvärvsavtal

För att utsläppsminskningens enheter ska kunna förvärfas måste lämpliga avtal upprättas. År 2021 togs ett utkast på förvärvsavtal fram. Utkastet ligger till grund för de förvärvsavtal som Energimyndigheten kommer att ingå framöver och uppdateras allteftersom nya beslut rörande artikel 6 fattas i FN-förhandlingarna. Under avsnitt 3.3.4 Kontrakt och avtal finns mer information om arbetet med att utveckla olika typer av avtal som är nödvändiga för samarbeten under artikel 6, bland annat förvärvsavtal.

2.2.3 Transformative Carbon Asset Facility

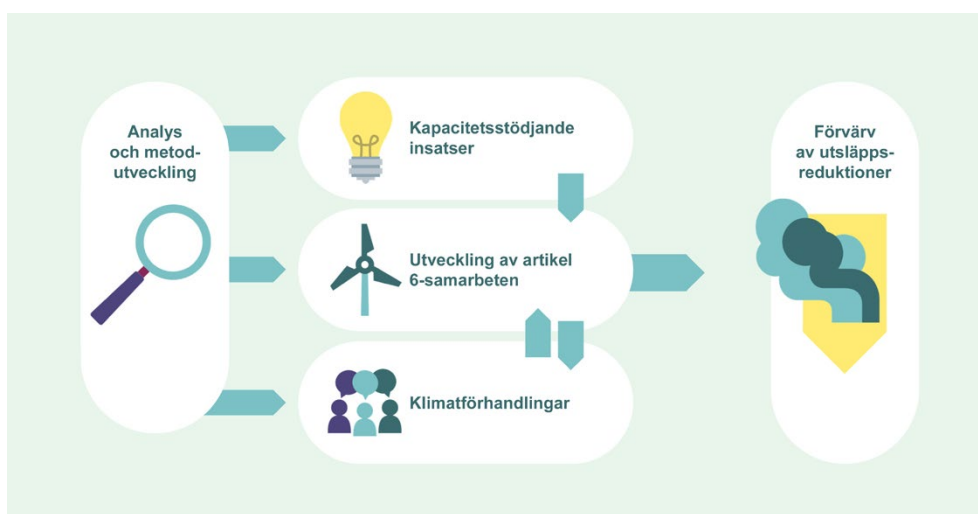
Den multilaterala fonden Transformative Carbon Asset Facility (TCAF) lanserades i samband med COP21 i Paris 2015 och drivs av Världsbanken. Målet med TCAF är att skapa pilotprogram på sektornivå i medelinkomstländer. Programmen ska omfatta olika former av utsläppsminskande åtgärder, framför allt införande av klimatstyrmedel som bidrar till varaktiga utsläppsminskningar även efter att stödet från TCAF har fasats ut. Det kan till exempel ske genom införande av skatter, utsläppshandel, projektbaserade insatser, teknikstandarder eller utfasning av subventioner till fossila bränslen. En uttalad ambition är att stödja program som bidrar till systemomställning och som är replikerbara. En annan målsättning är att TCAF ska utveckla och praktiskt testa regelverket för internationellt samarbete under artikel 6 i Parisavtalet. Förutom Sverige ingår för närvarande Kanada, Norge, Schweiz, Spanien, Storbritannien och Tyskland i samarbetet. Tillsammans har länderna bidragit med totalt 212 miljoner USD i TCAF, varav Sveriges bidrag utgör 25 miljoner USD.

Under 2022 har två program godkänts av TCAF:s styrelse för vidare utveckling. Det ena programmet är ett policykrediteringsprogram inom energisektorn i Uzbekistan. Programmet syftar till att skapa utsläppsminskningar genom att fasa ut subventioner av naturgas. Det andra programmet ska generera utsläppsminskningar inom avfallssektorn i Colombia. Båda programmen inkluderar kapacitetsstöd och teknisk assistans till de ansvariga myndigheterna i länderna. Detta är de första programmen som har godkänts inom TCAF.

TCAF är planerad att avslutas år 2028. Utvecklingen av program har tagit längre tid än förväntat, bland annat på grund av förseningar i FN:s klimatförhandlingar av regelboken för artikel 6.

3 Förhandlingar, kapacitetsstöd och metodutveckling

För att understödja arbetet med att utveckla samarbetsformer och förvärv av utsläppsminskningar under Parisavtalets artikel 6 arbetar Energimyndigheten huvudsakligen inom tre områden med: 1) att bidra till utvecklingen av regelverket gällande handel med utsläppsminskningar inom klimatförhandlingarna, 2) kapacitetsstödande insatser och 3) utveckling av artikel 6-projekt.

Figur 1. Metodiken av arbetet med olika spår för att bygga upp samarbeten och förvärva utsläppsminskningar under Parisavtalets artikel 6.

3.1 Deltagande i FN:s klimatförhandlingar

Efter att en regelbok för samarbeten under artikel 6 antogs på COP26 i Glasgow fokuserade förhandlingarna på COP27 i Sharm el-Sheikh på tekniska detaljer kring hur reglerna ska implementeras i praktiken. Under artikel 6.2 förhandlades detaljer kring spårning av utsläppsenheter, register, rapportering och tillsyn. Under artikel 6.4 förhandlades detaljer kring upptag och infångning av koldioxid (“removals”), rollen för icke-auktoriserade utsläppsenheter, det centrala FN-registret, och huruvida utsläppsenheter från CDM kan föras över till den centrala marknadsmekanismen under Parisavtalet. De flesta av dessa frågor kommer att fortsätta förhandlas under COP28 samt efterföljande COP-möten på grund av frågornas komplexitet.

3.2 Kapacitetsstöd

För att en global marknad för utsläppsminskningar under artikel 6 ska kunna realiseras är det viktigt att länder och aktörer världen över stärker sin kunskap på området och utvecklar de institutioner som krävs för deltagande. Av denna anledning stödjer Energimyndigheten ett flertal kapacitetshöjande program, främst inom olika multilaterala organisationer, så att intresserade länder ska kunna utveckla förutsättningar för samarbete genom artikel 6.

3.2.1 Partnership for Market Implementation

Världsbankens Partnership för Market Implementation (PMI) är en uppföljande fond till Partnership for Market Readiness (PMR)³ som syftar till att ge kapacitetsstöd till utvecklingsländer för att implementera policy kring prissättningen av koldioxid. Sverige bevakar fondens arbete samt granskar de ansökningar om stöd som kommer in. Länder som under året har fått stöd inkluderar Bangladesh, Chile, Colombia, Guinea, Kazakstan, Mexiko, Ukraina, Senegal, Turkiet och Vietnam. Energimyndigheten har hittills stöttat PMI med 25 miljoner kronor.

3.2.2 Article 6 Support Facility

Asiatiska Utvecklingsbanken (ADB) driver Article 6 Support Facility (A6SF) i syfte att öka förståelsen för artikel 6 i ADB:s medlemsländer samt bygga kapacitet för länderna att delta i artikel 6-samarbeten. Inom ramen för A6SF genomförs utbildningar och informationsträffar. Det pågår också specifika insatser i utvalda länder, som bland annat syftar till att identifiera specifika klimatinsatser som lämpar sig för finansiering genom försäljning av utsläppsminskningsenheter under artikel 6. A6SF finansieras av Energimyndigheten och Tyskland. Energimyndigheten har hittills stöttat A6SF med 2 miljoner USD.

3.2.3 Article 6 Implementation Partnership

På COP27 lanserade Japan det nya initiativet Article 6 Implementation Partnership som syftar till att samordna redan befintliga kapacitetsstödande insatser för att undvika duplicering och bidra till effektivare implementering av artikel 6. Tanken är även att initiativet ska fungera som en informationsplattform.

Sverige deltar i initiativet tillsammans med 48 andra länder och 24 organisationer. Initiativet innebär i detta skede inga finansiella åtaganden. Medlemmarna inom Article 6 Implementation Partnership kommer att sammanträda för första gången i början på 2023.

3.2.4 Kapacitetsuppbyggnad via Global Green Growth Institute

För att få stöd i att hitta nya internationella klimatsamarbeten inom ramen för artikel 6 i Parisavtalet inledde myndigheten under 2019 ett skräddarsytt samarbetsprogram med Global Green Growth Institute (GGGI). GGGI är en mellanstatlig fördragsbaserad⁴ internationell organisation som verkar för att skapa hållbar tillväxt. Organisationen har sitt säte i Sydkorea och har 45 medlemsländer. Det som skiljer GGGI från många andra internationella organisationer är att de har personal som arbetar i medlemsländernas regeringskanslier och/eller andra nationella institutioner vilket ger organisationen en unik position.

GGGI har stor erfarenhet av kapacitetsutveckling och bland medlemsländerna finns flera potentiella värdländer för artikel 6-samarbeten. Syftet med samarbetet mellan Energimyndigheten och GGGI är att utveckla koncept till implementerbara artikel 6-aktiviteter och bygga upp kapacitet inom värdländerna för att kunna handla med utsläppsminskningar.

³ Läs mer om PMR i Bilaga: Avslutade multilaterala fonder och samarbeten under Kyotoprotokollet.

⁴ En fördragsbaserad organisation är grundad i ett fördrag som de deltagande länderna skrivit under. Fördraget som ligger till grund för GGGI hittas här: [http://gggi.org/site/assets/uploads/2017/10/Agreement-on\[1\]the-Establishment-of-the-GGGI.pdf](http://gggi.org/site/assets/uploads/2017/10/Agreement-on[1]the-Establishment-of-the-GGGI.pdf)

Under 2022 har ett samförståndsavtal signerats mellan Nepal och Sverige. Förhandlingar av ett bindande bilateralt samarbetsavtal har påbörjats. Samtidigt har GGGI försett Nepal med kapacitetsstödande insatser såsom stöd i revideringen av landets miljöskyddsförordning. Den reviderade miljöskyddsförordningen kommer att utgöra den rättsliga grunden för implementering av artikel 6 i Nepal och utse institutionella aktörer i specifika administrativa, tekniska och beslutsfattande roller.

Energimyndigheten bidrog ursprungligen med 35 miljoner kronor till samarbetet med GGGI. Samarbetet var tänkt att pågå mellan 2019 och 2022, men under 2021 beslutade Energimyndigheten om att utöka programmet till år 2023. Det utökade programmet innebär att ytterligare två värdländer kommer att identifieras och förses med stöd att utveckla artikel 6-samarbeten. GGGI har under 2022 levererat förslag på länder och aktiviteter som för närvarande granskas av myndigheten. Totalt sett omfattar programmet nu 49 miljoner kronor.

Under 2022 hade Energimyndigheten en medarbetare sekonderad till GGGI:s huvudkontor under en period av tre månader. Erfarenheterna från sekonderingen har bidragit till en större förståelse för hur GGGI arbetar i praktiken och kommer att underlätta samarbetet mellan GGGI och Energimyndigheten framöver.

3.2.5 Samarbete med UNDP

FN:s utvecklingsorgan (United Nations Development Programme, UNDP) arbetar aktivt med implementeringen av artikel 6, framförallt genom kapacitetsstödande insatser i utvecklingsländer. I samband med COP27 lanserade UNDP en artikel 6-utbildning, inklusive kursmaterial, som riktar sig till både offentliga och privata aktörer i värdländer som är intresserade av artikel 6 som ett sätt att finansiera ambitiösa klimatåtgärder. Energimyndigheten har bidragit med expertkompetens i framtagningen av utbildningsmaterialet.

Energimyndigheten och UNDP för dialog om ett formaliserat samarbete inom ramen för artikel 6.

3.3 Utveckling av artikel 6-projekt

En lärdom från det förberedande arbetet med artikel 6 är att det krävs omfattande metodutveckling för att praktiskt genomföra artikel 6-samarbeten, säkerställa hög miljöintegritet och möjliggöra för ökad ambition och hållbar utveckling. Energimyndighetens arbete på området under 2022 har fokuserat på mätning, rapportering och verifiering av klimatnytta och hållbar utveckling, att analysera hur artikel 6 kan implementeras samt att utveckla en hållbarhetspolicy och mallar för kontrakt och avtal.

3.3.1 Mätning, rapportering och verifiering av klimatnytta och hållbar utveckling

Energimyndigheten deltar i ett flertal program för metodutveckling med fokus på mätning, rapportering och verifiering av klimatnytta och bidraget till hållbar utveckling.

Article 6 tools

Under CDM utvecklades ett antal verktyg för hur utsläppsminskningar skulle beräknas för olika aktivitetstyper. För att accelerera övergången till det nya systemet under Parisavtalets artikel 6 har konsultbolaget Perspectives Climate Group, som har expertkunskap

på området, initierat ett arbete med att utveckla ett antal kompletterande verktyg som särskilt bemöter områden som fått stärkta krav under Parisavtalet. Dessa krav inkluderar identifiering av baslinje, bedömning av additionalitet, MRV (mätning, rapportering och verifiering) samt uppföljning av länders utfästelser i deras nationella klimatplaner.

Energimyndigheten har bidragit med 1 315 000 kronor. Förutom Sverige deltar Japan, Peru, Schweiz och Tyskland samt ett flertal privata aktörer som GGGI och Gold Standard.

Samarbete med Gold Standard

Handel med utsläppsminskningar kräver robusta system för mätning, granskning och bokföring för att säkerställa att utsläppsminskningarna är reella och inte dubbelräknas. Det har även identifierats ett behov av att göra dessa system och metoder tillgängliga på en internationell marknad för att underlätta för andra länder och aktörer att arbeta med det nya regelverket som beslutades på COP26.

Mot den bakgrunden ingick Energimyndigheten år 2021 i ett samarbete med Gold Standard för att ta fram en infrastruktur i enlighet med kraven i Parisavtalet och bemöta praktiska frågor som hade uppstått efter att regelboken för artikel 6 hade antagits. Samarbetet omfattar även digitalisering av SDG Impact Tool – ett verktyg för mätning, rapportering och verifiering av artikel 6-insatsers bidrag till hållbar utveckling.

Energimyndigheten har hittills betalat ut 1,8 miljoner kronor i samarbetet.

Sustainable Development Initiative

Sustainable Development Initiative (SDI) har under flera år arbetat för att hållbar utveckling i större utsträckning ska integreras i FN-förhandlingarna om artikel 6. Utöver Sverige har initiativet stöttats av Finland, Norge och Tyskland. Energimyndigheten har hittills stöttat SDI med 1,3 miljoner kronor.

Efter framgångarna med att positionera hållbar utveckling i regelboken för artikel 6 regelbok på COP26 i Glasgow har SDI fokuserat på att ta fram konkret vägledning för hur värd- och köparländer på bästa sätt kan integrera hållbar utveckling på ett tidigt stadium i utvecklingen av bilaterala artikel 6-aktiviteter. Energimyndigheten har bidragit med expertkompetens i detta arbete.

Sustainable Development Initiative (SDI) har tidigare koordinerats av UNEP DTU Partnership (United Nations Environment Programme Danish Technical University) och Gold Standard Foundation (GS), men leds sedan 2022 enbart av UNEP, nu under namnet UNEP Copenhagen Climate Centre (UNEPCCC).

Climate Warehouse och Climate Market Club

Climate Warehouse är ett initiativ som drivs av Världsbanken för att skapa en transparent databas för handel med utsläppsminskningar under artikel 6. Databasen är tänkt att länka ihop en rad olika register för att samla information kring aktiviteten på marknaden, undvika dubbelräkning och tillhandahålla lämpliga tjänster baserat på denna data. Databasen har under året lanserats i beta-format. Energimyndigheten har bidragit med finansiering och expertkompetens i framtagningen av Climate Warehouse. Under 2022 har fokus varit på att bevaka utvecklingen samt att identifiera synergier med utvecklingen av ett nationellt register.

Inom ramen för Climate Warehouse driver Världsbanken även Climate Market Club. Fokus ligger på erfarenhetsutbyte mellan länder och företag och gemensam utveckling av kunskapsprodukter som kan vara till stöd i implementeringen av artikel 6. Under 2022 har en rad kunskapsprodukter tagits fram, bland annat med fokus på hur hanteringen av världslandskompensation skulle kunna se ut inom ramen för artikel 6.

Energimyndigheten har hittills stöttat Climate Warehouse med 2 miljoner USD.

Standardized Crediting Framework

Inom Världsbankens fond Carbon Initiative for Development (Ci-Dev⁵), som Energi-myndigheten deltar i, finns programmet Standardized Crediting Framework (SCF). SCF är ett ramverk för kreditering av utsläppsminskningar under artikel 6.2. Utgångspunkten är att skala upp CDM-aktiviteter till sektorövergripande åtgärder under artikel 6 och samtidigt bidra till att bygga upp värdlandets kapacitet att mäta, granska och verifiera utsläppsminskningarna. Stort fokus ligger på att standardisera och förenkla dessa processer.

Efter att tidigare piloter av ramverket hade genomförts med goda resultat i Rwanda och Senegal under 2020 började SCF implementeras i Rwanda, Madagaskar och Burkina Faso under 2022.

3.3.2 Analys om implementering av Parisavtalets artikel 6

Under året har Energimyndigheten beställt en analys med syfte att utreda vad som krävs för att marknadsbaserade lösningar under Parisavtalets artikel 6.2 och artikel 6.4 ska kunna implementeras. Analysen lades ut på en extern konsult, togs fram i nära samarbete med Energimyndigheten och resulterade i en artikel som publicerades i Carbon Market Mechanism Review.⁶ Rapporten slår fast att det är viktigt att intresserade länder utvecklar 1) nationella strategier för artikel 6 med vägledande principer, 2) institutionella ramverk med ansvariga myndigheter, och 3) infrastruktur för att mäta utsläppsminskningar.

3.3.3 Utveckling av hållbarhetspolicy

En viktig del i myndighetens arbete med artikel 6-insatser är att säkra att alla aktiviteter bidrar till en hållbar utveckling i värdländerna och att eventuell negativ påverkan minimeras. För att möjliggöra detta krävs tydliga riktlinjer och processer kring hur hållbarhetsaspekter i aktiviteter ska hanteras.

Under 2022 har myndigheten tagit fram en hållbarhetspolicy för artikel 6-insatser. Hållbarhetspolicyen tar avstamp i Parisavtalets regelbok för artikel 6, Energimyndighetens uppdrag och övergripande hållbarhetsplan samt myndighetens inriktning för jämställdhetsintegrering. Policyen förklarar vad som menas med hållbarhet inom ramen för Parisavtalets artikel 6, den beskriver vision och mål kring hållbarhet, och den tydliggör hur hållbarhetsarbetet avses ske i enlighet med god internationell praxis. Policyen etablerar därmed grunden för det fortsatta arbetet med att upprätta specifika processer för ett hållbart och ansvarsfullt deltagande i artikel 6-aktiviteter. Policyen kommer att gå ut för extern konsultation under 2023.

⁵ Läs mer om Ci-Dev under avsnitt 5.3 Multilaterala fonder.

⁶ Carbon Mechanisms Review – Vol. 10, No. 2, Summer 2022 (carbon-mechanisms.de)

3.3.4 Kontrakt och avtal

För att möjliggöra finansieringen av klimataktiviteter behöver diverse avtal finnas på plats. Under 2022 har två olika avtalsmallar tagits fram, en mall för ett bindande bilateralt samarbetsavtal som kan slutas mellan Sverige och ett värdland och en mall för ett förvärvs-avtal som ligger till grund för köp av utsläppsminskningseenheter.

Avtal mellan köparland och värdland reglerar hur samarbetet ska se ut och fastställer villkor och regler för bland annat auktorisering och överföring av utsläppsminskningseenheter. Förvärvsavtal mellan köparland och projektägare är av kommersiell karaktär och reglerar villkor och regler för köp av utsläppsminskningseenheter från en specifik aktivitet.

3.4 Nationellt ramverk för Parisavtalets artikel 6

I november 2021 enades parterna till Parisavtalet om regelboken för artikel 6. År 2022 startade Energimyndigheten ett internt arbete med att operationalisera regelboken i en svensk kontext. Arbetet innebär att identifiera vilka åtgärder Sverige och Energimyndigheten behöver vidta för att kunna delta i artikel 6-samarbeten i enlighet med den beslutade regelboken. Det handlar bland annat om att uppfylla krav på tillgång till register samt krav kring godkännande och användning av utsläppsminskningseenheter. Samlat kommer åtgärderna bilda ett nationellt ramverk för Parisavtalets artikel 6.

Regelboken ställer även krav kring bokföring och rapportering. Detta hanteras under regeringsuppdraget Kompletterande åtgärder enligt det klimatpolitiska ramverket som leds av Naturvårdsverket. Uppdraget ska ta fram metoder för bokföring, redovisning och avräkning av de kompletterande åtgärderna mot Sveriges nationella mål, där Energimyndigheten ansvarar för artikel 6. Arbetet med att ta fram ett nationellt ramverk för Parisavtalets artikel 6 genomförs i koordinering med Naturvårdsverkets regeringsuppdrag för att undvika dubbelarbete och möjliggöra synergier.

Arbetet med det nationella ramverket under 2022 har fokuserat på att tolka regelboken, bland annat med hjälp av externa artikel 6-experten, särskilt kring så kallade motsvarande justering och avräkning av utsläppsminskningseenheter mot Sveriges nationella mål. Ytterligare en knäckfråga som analyserats är hur godkännande av aktiviteter och enheter bör gå till, och vilken myndighet som bör ansvara för godkännandet. Arbetet ska färdigställas under våren 2023.

4 Expertstöd och övriga internationella klimatsamarbeten

Energimyndigheten bidrar med expertstöd till Regeringskansliet och samarbetar med andra myndigheter inom ett flertal internationella samarbeten.

4.1 Teknikutveckling och tekniköverföring

Enligt artikel 10 i Parisavtalet delar parterna en långsiktig vision om vikten av att fullt ut realisera teknikutveckling och tekniköverföring för att förbättra motståndskraften mot klimatförändringar och minska utsläppen av växthusgaser. Enligt Parisavtalet ska samarbetet om teknikutveckling och tekniköverföring mellan länder stärkas. Teknikmekanismen under klimatkonventionen och Parisavtalet är en viktig del av Parisavtalets genomförande när det gäller stöd till implementering genom finansiering, tekniköverföring och kapacitetsstöd. Teknikmekanismen består av Technology Executive Committee (TEC) och Climate Technology Centre and Network (CTCN).

CTCN ger stöd till utvecklingsländer genom att besvara förfrågningar om klimatvänlig teknik, vilket stöttar länder i genomförandet av sina nationella klimatplaner. Stödet från CTCN går främst till minst utvecklade länder och små önationer (LDC och SIDS). Sverige bidrar ekonomiskt till CTCN via Miljödepartementet. Energimyndigheten representerar Sverige i ett rådgivande organ för CTCN. Under 2022 bidrog Energimyndigheten via detta rådgivande organ bland annat till utvecklingen av ett nytt gemensamt arbetsprogram för TEC och CTCN som lanserades på COP27 i Sharm el-Sheikh.

4.2 FN:s gröna klimatfond

FN:s gröna klimatfond (Green Climate Fund, GCF) stöttar utvecklingsländer med att uppnå sina nationella klimatmål och har under 2022 allokerat strax under 1,5 miljarder USD i klimatfinansiering till projekt världen över. Under året har Energimyndigheten bidragit till utvärderingen av projektförslag för klimatfinansiering. Sverige har under året varit särskilt pådrivande i arbetet med att etablera ett uppdaterat ackrediteringsramverk som ställer tydligare krav på fondens implementeringspartners.

4.3 Strengthened Institutions for a Sustainable Climate

Programmet Strengthened Institutions for a Sustainable Climate (SISC) är ett myndighetsövergripande samarbete som finansieras av Sida och leds av Naturvårdsverket.⁷ Syftet med SISC är att bidra till NDC-implementering under Parisavtalet genom stöd till förbättrad kapacitet avseende statistik och rapportering samt hållbar stadsplanering i östra Afrika. Från Sverige deltar förutom Naturvårdsverket även Energimyndigheten, Blekinge Tekniska Högskola, Boverket, SCB, SLU och SMHI i programmet genom bilateralt samarbete med myndigheter i Kenya, Moçambique, Rwanda, Uganda och Zimbabwe. Programmet var ursprungligen tänkt att pågå 2019–2022 men har förlängts till 2024.

⁷ <https://www.naturvardsverket.se/en/environmental-work/international-cooperation/multilateral-cooperation/global-climate-programme/>

5 Avslut av klimatinsatser under Kyotoprotokollet

Energimyndigheten har under 20 års tid arbetat med internationella klimatinsatser under Kyotoprotokollet. Sveriges program för internationella klimatinsatser inkluderar ett antal program, projekt och fonder som har genererat utsläppsminskningar under Kyotoprotokollets regler. Målet med insatserna var att bidra till att utveckla de flexibla mekanismerna under Kyotoprotokollet till trovärdiga och effektiva instrument. Detta skulle ske genom att bidra med erfarenheter och kunskaper så att dessa instrument kunde bli verksamma medel i svensk och internationell klimatpolitik. Energimyndigheten har också haft i uppdrag att förvärva utsläppsminskningenheter genom de två mekanismerna Clean Development Mechanism (CDM) och Joint Implementation (JI) för att bidra till att uppnå Sveriges nationella klimatmål till 2020.

De sista projekten hade avtal fram till 2022 och därav genomfördes de sista utbetalningarna för dessa insatser under 2022. Men de sista leveranserna av utsläppsminskningenheter förväntas senast 2025. Mot bakgrund av att programmets arbete som rör Kyotoprotokollet nu fasas ut har Energimyndigheten anlitat en extern konsult som har författat en rapport som summerar programmet, inklusive dess bidrag till hållbar utveckling. De viktigaste insikterna från rapporten presenteras i följande avsnitt.⁸

5.1 Clean Development Mechanism och Joint Implementation

Kyotoprotokollet trädde i kraft år 2005 och var då det första juridiskt bindande avtalet för att minska utsläppen av växthusgaser. Till skillnad från Parisavtalet, där i stort sett varje land har åtagit sig att minska sina utsläpp av växthusgaser, har det under Kyotoprotokollet endast varit industrialiserade länder som har haft åtaganden om att minska sina utsläpp. Utöver att minska sina territoriella utsläpp har de industrialiserade länderna enligt Kyotoprotokollet kunnat komplettera sina nationella åtgärder med utsläppsminskande projekt i andra länder genom avtalets så kallade flexibla mekanismer: CDM och JI. Syftet med dessa mekanismer har varit att möjliggöra utsläppsminskningar på ett mer kostnads-effektivt sätt och att främja hållbar utveckling i länderna där projekten har genomförts.

De två mekanismerna har fungerat på liknande sätt men har riktat sig till olika typer av länder. CDM har använts när industrialiserade länder förvärvat utsläppsminskningenheter (så kallade CERs, Certified Emission Reductions) från projekt i länder utan egna åtaganden att minska sina utsläpp. JI har använts när industrialiserade länder förvärvat utsläppsminskningenheter (så kallade ERUs, Emission Reduction Units) från projekt i andra industrialiserade länder. En utsläppsminskningenshet motsvarar minskade utsläpp av ett ton koldioxid.

I praktiken har det gått till på följande sätt. Ett projekt för att minska utsläpp genomförs i ett värdland. För att projektet ska kunna registreras som ett CDM- eller JI-projekt måste det följa en godkänd metodik och uppfylla särskilda kvalitetskrav, bland annat kopplat till hur utsläppsminskningarna ska beräknas. Under projekttiden verifieras de faktiska utsläppsminskningarna av en tredjepartsgranskare enligt den godkända metodiken. Efter

---

⁸ Evaluation of the Swedish programme for international climate change mitigation within the Kyoto Protocol

ytterligare granskning utfärdar sedan CDM-/JI-styrelsen de certifierade utsläppsminskningarna, som förvärvas av ett köparland eller en organisation. I metodiken fastställs även hur additionaliteten för ett projekt ska prövas. Additionalitet innebär att utsläppsminskningarna inte skulle ha kommit till stånd utan projektet ifråga.

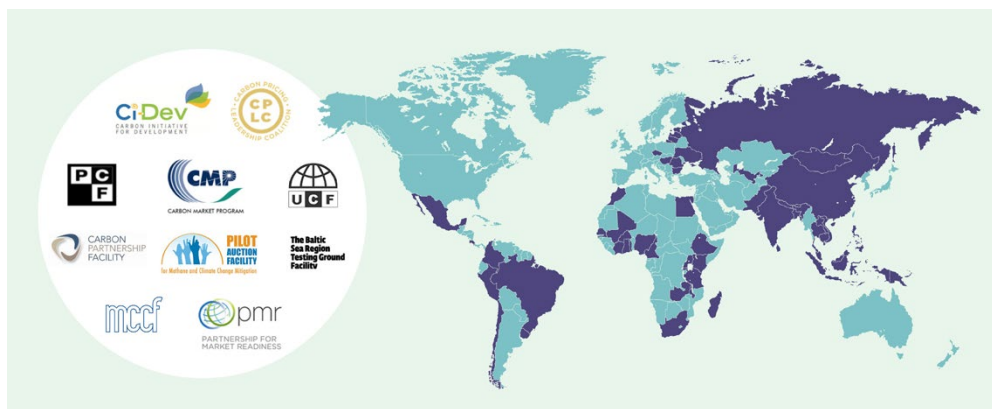
5.2 Portföljöverblick

Energimyndigheten har under programmets historia finansierat totalt 88 enskilda projekt och program genom bilaterala avtal. Två av dessa var JI-projekt, resterande 86 var CDM-projekt. Under 2022 har ett bilateralt projekt och fyra multilaterala fonder levererat utsläppsminskningenheter till Energimyndigheten.

Utöver de enskilda projekten har Energimyndigheten medverkat i multilaterala klimatfonder. Fonderna har stöttat konkreta klimatåtgärder som genererat utsläppsminskningar enligt avtal som tecknats av fondförvaltaren. Genom dessa fonder och faciliteter har Energimyndigheten stöttat ytterligare 185 projekt och program som resulterat i kvantifierade och verifierade utsläppsminskningar. 25 av dessa var JI-projekt, resterande 160 var CDM-projekt. År 2023–2025 är det tre multilaterala fonder som har återstående leveranser av utsläppsminskningenheter till Energimyndigheten.⁹

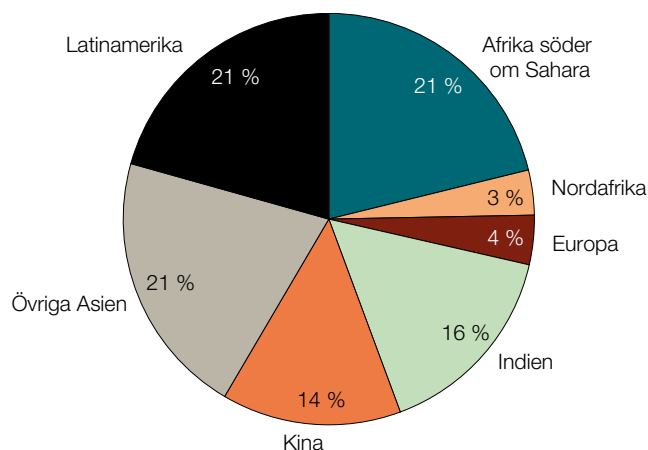
Hälften av utsläppsminskningensheterna (levererade och planerade) kommer från projekt inom förnybar energi, såsom vind-, vatten- och solenergi. Ungefär en fjärdedel är projekt inom energieffektivisering, vilket kan vara antingen inom hushållssektorn (framförallt spisar) eller inom industrisektorn. Resterande fjärdedel är projekt som avser avfallshantering.

Portföljen med enskilda projekt har omfattat 29 länder. Genom deltagandet i multilaterala fonder har Energimyndigheten deltagit i projekt i ytterligare 28 länder. Totalt omfattade programmet projekt i 57 länder.

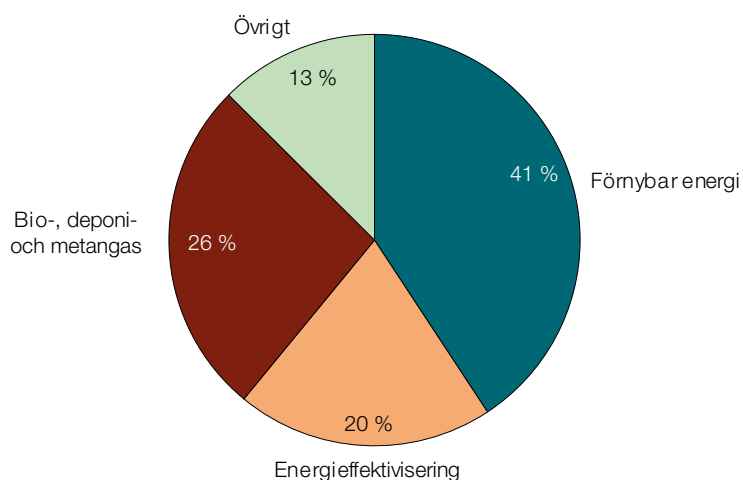

Figur 2. Översikt av de länder som Energimyndigheten har haft projekt i, både genom bilaterala samarbeten och multilaterala fonder. De totalt 57 länderna som det rör sig om är markerade med mörk färg på kartan och de elva fonderna finns representerade till vänster i figuren. Observera att logotyper för den Asiatiska utvecklingsbankens två fonder Asia Pacific Carbon Fund och Future Carbon Fund saknas på bilden. Dessa fonder representeras istället av paraplyprogrammet Carbon Market Program på bilden.

⁹ De tre fonder som har kvarstående leveranser år 2023-2025 är Carbon Initiative for Development (Ci-Dev), Carbon Partnership Facility (CPF) och Future Carbon Fund (FCF).

Figur 3. Regional spridning baserat på ton koldioxidekvivalenter som levererats eller förväntas levereras till myndigheten, från bilaterala projekt och multilaterala fonder.

Figur 4. Fördelning per projekttyp baserat på ton koldioxidekvivalenter som levererats eller förväntas levereras till myndigheten, från bilaterala projekt och multilaterala fonder.

5.3 Multilaterala fonder

Energimyndigheten har deltagit i ett antal multilaterala klimatfonder. Tre fonder är fortsatt aktiva under 2022. Inom alla fonder har Energimyndigheten bidragit till fondens styrning och utveckling genom granskning och rådgivning. Energimyndigheten har även rösträtt i viktiga beslut.

Ci-Dev

Carbon Initiative for Development (Ci-Dev) är en multilateral fond som förvaltas av Världsbanken där Sverige har bidragit med 23 miljoner USD totalt. Fonden verkar för att mobilisera privat finansiering av hållbar energi i låginkomstländer. Utöver Sverige deltar Schweiz med 23 miljoner USD och Storbritannien med 50 miljoner GBP. Ci-Dev stödjer klimatprojekt i de fattigaste länderna i syfte att minska utsläppen av växthusgaser och bidra till en hållbar utveckling. Insatserna inom Ci-Dev inriktas främst på projekt på lokal nivå, som gynnar de allra fattigaste. Ett av huvudsyftena med Ci-Dev är att förbättra och utvidga omfattningen av resultatbaserad klimatfinansiering i utvecklingsländer.

Under 2022 har Ci-Dev avslutat sin omstrukturering av projektportföljen där det slutligen blivit totalt 10 projekt i Bangladesh, Burkina Faso, Etiopien, Kenya, Madagaskar, Mali, Uganda, Rwanda och Uganda. Enligt plan ska dessa projekt leverera ca 1 100 000 enheter till Energimyndigheten år 2023-2025. Fonden har fortsatt att arbeta med implementering av det så kallade Standardized Crediting Framework, som ska underlätta en eventuell övergång till reglerna under Parisavtalet. Hittills har det funnits utmaningar med att få projekten att leverera och i dagsläget är det tre av åtta projekt som levererar enligt plan.

Future Carbon Fund

Asiatiska Utvecklingsbanken (ADB) driver Future Carbon Fund (FCF), där Energimyndigheten deltagit sedan 2009. Myndigheten har mottagit leveranser av drygt 2,5 miljoner utsläppsminskningenheter från fonden, vilket gör FCF till den fond som har levererat näst flest enheter. Totalt sett har Energimyndigheten bidragit med 20 miljoner USD till FCF. Fonden börjar närma sig sitt slutdatum, 31 december 2023, och endast en mindre leverans av enheter återstår innan fonden kan stängas. Energimyndighetens representant har under 2022 varit ordförande i fondens styrelse.

Carbon Partnership Facility

Carbon Partnership Facility (CPF) skapades 2010 för att stödja storskaliga åtgärdsprogram och investeringar som program-CDM (PoA) och sektorövergripande program. I CPF deltar främst Norge, Spanien och Sverige, men även energiföretagen Eon och Endesa. CPF har även ett kapacitetsstödande fönster som kallas för Carbon Asset Development Fund som utöver Sverige stötts av Italien, Norge, Spanien och EU-kommissionen. I CPF deltar även värdländer för programmen (stöddagande länder) i fondens styrning: Brasilien, Egypten, Filippinerna, Marocko, Tanzania och Vietnam. Totalt kapital i fonden var 98,8 miljoner EUR, varav Sverige bidrog med 30 miljoner EUR. I december 2020 skrevs emellertid fondens kapital ned på grund av stängning av ett program i Sri Lanka. Sveriges åtagande skrevs då ned från ursprungliga 30 miljoner EUR till ca 12,8 miljoner EUR.

Stöddagande länder, köpare och bidragsgivare arbetar tillsammans i fonden för att gemensamt åstadkomma, sälja respektive förvärva utsläppsminskningenheter. Fonden fokuserar på storskaliga åtgärdsprogram och investeringar. Fonden har sedan tidigare en portfölj med storskaliga CDM-program, men har sedan 2015 fokuserat på att skapa pilotprogram under artikel 6 i Parisavtalet. Hittills har CPF levererat drygt 1,6 miljoner utsläppsminskningar till Energimyndigheten, och förväntas leverera ytterligare cirka 300 000 enheter under 2023.

Under 2022 har styrelsen godkänt förlängningar av två projekt för leverans även under 2023. Detta grundar sig i förseningar kopplade till covidpandemin.

5.4 Levererade utsläppsminskningenheter

Energimyndighetens insatser inom Kyotoprotokollet har totalt inneburit finansiellt stöd om 921 miljoner kronor till enskilda projekt och 1 miljard kronor till fonder som i sin tur givit finansiellt stöd till klimatprojekt i utvecklingsländer.¹⁰ Totalt har projekten

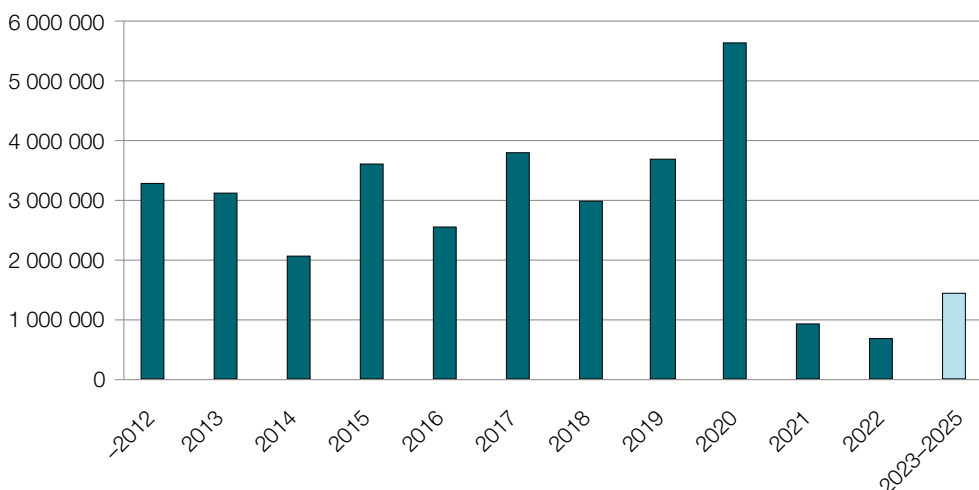
---

¹⁰ Årsrapporten för 2021 angav felaktigt att 956 miljoner kronor hade betalats ut till enskilda projekt och 899 miljoner kronor till fonder. Korrekta siffror vid årsskiftet 2021/2022 var 919 miljoner kronor till enskilda projekt och 936 miljoner kronor till fonder.

åstadkommit utsläppsminskningar motsvarande 32,3 miljoner ton verifierade koldioxidekvivalenter fram till årsskiftet 2022/2023.¹¹

Under 2022 levererades cirka 700 000 utsläppsminskningenheter och myndigheten betalade ut cirka 65 miljoner kronor till projekt och fonder. Efter 2022 har Energimyndigheten inga ekonomiska åtaganden i projekt eller fonder kopplade till Kyotoprotokollets flexibla mekanismer. Däremot förväntas leveranser av utsläppsminskningar även efter 2022: cirka 1,5 miljoner ton verifierade koldioxidekvivalenter kommer att levereras till Energimyndigheten 2023–2025.

De direkta konsekvenserna av covidpandemin har visserligen avtagit under året, men indirekt påverkas projekten fortsatt. Ett antal projekt har haft svårt att leverera total kontrakterad mängd enheter inom projektens löptid, bland annat till följd av försenade verifieringsprocesser av utsläppsminskningar. Detta har lett till nedskrivningar i leveranser och avslutade samarbeten, vilket har inneburit lägre utbetalningar än förväntat under 2022.

Figur 5. Utsläppsminskningenheter levererade till Energimyndigheten till och med 2022, samt prognos för återstående leveranser.

Den beräknade genomsnittliga kostnaden för utsläppsminskningenheter från samtliga projekt som ingår i portföljen ligger på 57 kronor per ton koldioxidekvivalent. De cirka 33,8 miljoner utsläppsminskningenheter som omfattas av programmets avtal beräknas med nuvarande valutakurser innebära en total kostnad på cirka 1,9 miljarder kronor (för perioden 2001–2022). Den slutgiltiga totalkostnaden förväntas dock bli lägre då de återstående fonderna inom programmet har indikerat kommande återbetalningar av outnyttjade medel.¹²

Utsläppsminskningenheter som levereras till myndigheten är ett kvitto på framgångsrikt genomförd resultatbaserad klimatfinansiering genom Kyotoprotokollets flexibla mekanismer.

¹¹ Årsrapporten för 2021 angav felaktigt att totalt 32,4 miljoner ton verifierade koldioxidekvivalenter hade åstadkommit vid årsskiftet 2021/2022. Korrekt siffra var 31,6 miljoner ton.

¹² Vid årsskiftet 2022/2023 förväntas kommande återbetalningar av outnyttjade medel från fonderna Ci-Dev, CPF, FCF och PAF på motsvarande cirka 130 miljoner kronor.

5.5 Annullering av utsläppsminskningenheter

De utsläppsminskningenheter som förvärvas inom CDM-programmet placeras på konton i Unionsregistret. Energimyndigheten har hittills annullerat samtliga 26,9 miljoner utsläppsminskningenheter som levererats till Energimyndigheten till och med år 2019.

Annullerade enheter kan inte användas för måluppfyllelse eller säljas vidare, vilket skapar en global nettominskning i utsläpp. Annulleringar har skett i omgångar på uppdrag av regeringen. Kostnaden för de annullerade enheterna har rapporterats som klimatfinansiering i Sveriges rapportering till FN:s klimatkonvention.

Den 31 dec 2022 fanns 5 340 982 utsläppsminskningenheter på Energimyndighetens konton i unionsregistret som levererades 2020-2022. Dessa utsläppsminskningenheter har inte annullerats.

5.6 Uppföljning av de bilaterala CDM-projektens bidrag till hållbar utveckling

Tidigare nämnda rapport som utvärderar hela det svenska programmet för internationella klimatinsatser analyserar även dess bidrag till hållbar utveckling. Rapporten konstaterar att det är svårt att göra en generell bedömning av det svenska programmets bidrag till hållbar utveckling, bland annat på grund av att CDM inte hade rutiner på plats för systematisk rapportering och dokumentering förrän kring 2009-2012. För att komplettera rapporteringen inom CDM tog Energimyndigheten 2015 fram ett frågeformulär med syfte att fånga upp såväl positiva effekter som risker med projekt kopplat till hållbar utveckling. Trots brist på systematisk uppföljning av projekten inledningsvis konstaterar rapporten att det svenska programmet har resulterat i flera bidrag till de globala hållbarhetsmålen inom Agenda 2030.

Utöver minskad klimatpåverkan (mål 13) har projekten i olika utsträckning bidragit till andra hållbarhetsmål, däribland ökad tillgång till hållbar energi (mål 7) och fler arbetstillfällen (mål 8). Spisprojekten i Afrika har dessutom sannolikt bidragit till hållbar utveckling på flera andra sätt. Bränsleeffektiva spisar förbättrar luftkvaliteten i hushåll, vilket bidrar till ökad hälsa och välbefinnande (mål 3). Minskad användning av ved har lett till en lägre risk för avskogning i närliggande områden vilket främjar bevarande av ekosystem och biologisk mångfald (mål 15). Kvinnor och barn är ofta de som ansvarar för att samla in ved, och när mindre ved behöver samlas in minskar även risken för dem att utsättas för våld (mål 5 om jämställdhet).

FALLSTUDIE MicroEnergy Credits – Microfinance for Clean Energy Product Lines (Mongoliet, Programme of Activities)

Ett av de bilaterala program som den externa utvärderingen har tittat närmare på är ett program i Mongoliet som har erbjudit subventionerade lån med förmånlig ränta till fattiga hushåll för att de ska kunna ha råd med bränslesnåla värmekaminer och isolering av sina bostäder. Utöver minskade utsläpp har projektet även resulterat i en bättre inomhusmiljö och hälsa för de deltagande hushållen till följd av renare luft från minskade partikelutsläpp. Det minskade bränslebehovet i form av ved har potentiellt även lett till minskad lokal avskogning och har dessutom inneburit lägre bränsleutgifter för hushållen, vilket har resulterat i en större disponibel inkomst. Dessutom har programmet skapat flera arbetstillfällen och gynnat lokalt näringsliv i landet genom att anlita distributörer, tekniker och andra tjänsteleverantörer för marknadsföring av produkterna.

5.7 Lärdomar inför kommande arbete

Energimyndighetens 20 år långa arbete med internationella klimatsatser under Kyoto-protokollets CDM har resulterat i flera viktiga lärdomar. Insikter från arbetet har förts fram av Energimyndighetens representanter i FN:s klimatförhandlingar, vilket har bidragit till utvecklingen av regelverket för Parisavtalets artikel 6, men också förbättringar av regelverket för CDM under perioden då CDM var verksam. Generellt har det handlat om att säkerställa höga mål för miljöintegritet och bidrag till hållbar utveckling.

Att investera i utsläppsminskade projekt i andra länder är ett långsiktigt åtagande som är förenat med olika typer av risker. Energimyndigheten har sett ett värde i att diversifiera projektportföljen för att minska dess sårbarhet. Myndigheten har dels investerat i projekt inom olika tekniker för att åstadkomma utsläppsminskningar, dels i länder hemmahörande i olika världsdelar, dels genom både bilaterala och multilaterala samarbeten.

Det bilaterala och multilaterala arbetet har haft olika för- och nackdelar. Inom det bilaterala arbetet har Energimyndigheten haft större frihet att påverka utformningen av olika projekt och program än inom det multilaterala. Eftersom det bilaterala arbetet kräver kunskap på en mer detaljerad nivå än det multilaterala har Energimyndigheten tillskansat sig en stor förståelse för hur CDM-projekt implementeras i praktiken. Nackdelen med det bilaterala arbetet har varit att det är mer tidskrävande, men fördelen har varit att myndigheten har kunnat dra nytta av lärdomar från det bilaterala arbetet i det multilaterala fondarbetet, som är mer övergripande. Genom att påverka inriktningen på fonderna, som har bättre möjligheter att finansiera större och fler program, har Energimyndighetens erfarenheter från det bilaterala arbetet på så sätt fått spridning även i det multilaterala arbetet. Fonderna har även utgjort viktiga forum för diskussion och utbyte med andra givarländer, vilket faciliterat FN-förhandlingarna.

Ett konkret exempel på hur Energimyndighetens lärdomar har påverkat utkomsten av FN:s klimatförhandlingar är de högre kraven på uppföljningen av projektens bidrag till hållbarhet som stipuleras i regelverket för Parisavtalets artikel 6. Systematisk uppföljning saknades under CDM, vilket har gjort det svårt att säkerställa projektens inverkan. Mot bakgrund av detta har Sverige drivit frågan om skarpare formuleringar gällande hållbarhet i FN-förhandlingarna.

Som beskrivs i föregående avsnitt har Energimyndigheten även gjort egna ansträngningar för att följa upp bidragen till hållbar utveckling inom de CDM-projekt som myndigheten har finansierat, dels genom frågeformulär och dels genom beställning av den externa rapport som summerar programmet. Lärdomarna från CDM har även varit viktiga i myndighetens pågående arbete med att ta fram en hållbarhetspolicy för framtida artikel 6-insatser.

En annan viktig lärdom från arbetet är att det tar tid att etablera en ny marknadsmekanism för internationell utsläppshandel och att det tar tid att utveckla ett projekt. Energimyndigheten signerade det första förvärvsavtalet 2003, vilket var ett biomassaprojekt för elproduktion i Indien.¹³ Projektet godkändes av CDM-styrelsen 2005 och de första utsläppsminskningarna levererades till Sverige 2008.

Kapacitetsstödjade insatser är också en viktig aspekt. Avgörande för att ett nytt system ska komma igång är att relevanta aktörer har tillgång till nödvändig institutionell kapacitet och besitter den kunskap som krävs för implementering. Eftersom olika länder har olika förutsättningar är det viktigt att länder delar med sig av kunskap och stöttar varandra genom kapacitetsutveckling.

Energimyndigheten signerade det första avtalet om förvärv av utsläppsminskningar 2003. Projektet genomfördes i Indien och fokuserade på elproduktion genom biomassa.

Foto: Energimyndigheten.

---

¹³ 18 MW Biomass Power Project in Tamilnadu, India

Förkortningar

A6SF	Article 6 Support Facility
ADB	Asian Development Bank
APCF	Asia Pacific Carbon Fund
Bio-CCS	Bio-energy with Carbon Capture and Storage
CDM	Clean Development Mechanism
CER	Certified Emission Reduction
Ci-Dev	Carbon Initiative for Development
COP	Conference of the Parties
CPF	Carbon Partnership Facility
CPLC	Carbon Pricing Leadership Coalition
CTCN	Climate Technology Centre and Network
EBRD	European Bank for Reconstruction and Development
EID	European Investment Bank
ERU	Emission Reduction Unit
EUR	Euro
FCF	Future Carbon Fund
GCF	Green Climate Fund (FN:s gröna klimatfond)
GGGI	Global Green Growth Institute
GS	Gold Standard
JI	Joint Implementation
LDC	Least developed country
MCCF	Multilateral Carbon Credit Fund
MoU	Memorandum of Understanding
MRV	Mätning, rapportering och verifiering
NDC	Nationally Determined Contribution
Nefco	Nordic Environment Finance Corporation
PAF	Pilot Auction Facility for Methane and climate change mitigation
PCF	Prototype Carbon Fund
PMI	Partnership for Market Implementation
PMR	Partnership for Market Readiness
PoA	Programme of Activities
SCF	Standardized Crediting Framework
SDG	Sustainable Development Goals
SDI	Sustainable Development Initiative
SIDS	Small Island Developing States
SISC	Strengthened institutions for a sustainable climate
TCAF	Transformative Carbon Asset Facility
TEC	Technology Executive Committee
UCF T2	Umbrella Carbon Facility Tranche 2
UNDP	United Nations Development Program
UNEP	United Nations Environment Programme
UNEPCCC	UNEP Copenhagen Climate Centre
UNEP DTU	UNEP Danish Technical University
UNFCCC	United Nations Framework Convention on Climate Change
USD	US-dollar

Bilaga. Avslutade multilaterala fonder och samarbeten under Kyotoprotokollet

Asia Pacific Carbon Fund (APCF)

Fondförvaltare: Asiatiska utvecklingsbanken

APCF fokuserade på utsläppsminskningenheter från Kyotoprotokollets första åtagandeperiod (2008-2012) och var operationell mellan 2007 och 2014. Fonden inriktade sig på projekt i asiatiska utvecklingsländer och fokuserade på projekt inom områdena förnybar energi, energieffektivisering och åtgärder för att minska metanemissioner. Energimyndigheten har bidragit med 15 miljoner USD till fonden, av totalt 152 miljoner USD.

Fonden omfattade stöd till 79 CDM-projekt som gav cirka 15,6 miljoner utsläppsminskningenheter. Av dessa har totalt cirka 1,5 miljoner utsläppsminskningenheter levererats till myndigheten.

APCF hade, i enlighet med fondens syfte, endast avtal i asiatiska länder. Projekten genomfördes i Bangladesh, Kina, Indonesien, Indien, Filippinerna, Thailand, Vietnam samt Uzbekistan. Av dessa länder är ett klassat som minst utvecklat land (Bangladesh). Fonden hade en stor andel vindkraftprojekt och i övrigt en god teknisk spridning med projekttyperna deponigas, deponigas med energiutvinning, kompostering, energieffektivisering inom industri, bioenergi, biogas, geotermi, solenergi, storskalig vattenkraft och energieffektivare hushållsspisar.

Baltic Sea Region Testing Ground Facility (TGF)

Fondförvaltare: Nordiska miljöfinansieringsbolaget (Nefco)

Testing Ground Facility (TGF) var operationell mellan 2003 och 2014. Fonden inriktade sig på Östersjöregionen och det initiala kapitalet i fonden uppgick till 35 miljoner EUR. Vid avslutandet av fonden uppgick kapitalet till cirka 18 miljoner EUR och kvarvarande medel återbetalades till fonddeltagarna. Sveriges bidrag var 2,7 miljoner EUR. Både statliga och privata aktörer deltog i fonden.

Fonden hade en stor andel energieffektiviseringsprojekt inom industri- och energisektorn. Även projekt inom deponigas med energiutvinning, biogas och vindkraft ingick. Fonden hade avtal med projekt i Ukraina, Litauen, Estland och Ryssland.

Vid fondens avslutande hade sammanlagt cirka 600 000 utsläppsminskningenheter levererats till Energimyndigheten.

Carbon Pricing Leadership Coalition (CPLC)

Leddes av: Världsbanken

Energimyndigheten har bistått Regeringskansliet med expertkunskap inom ramen för det multilaterala samarbetet (CPLC) som lanserades 2015. CPLC syftar till att föra samman regeringar, det privata näringslivet och civilsamhället för att utbyta erfarenheter och sprida kunskap om system och styrmedel som sätter ett pris på utsläpp, framförallt koldioxidskatt och utsläppshandel. CPLC är ett frivilligt partnerskap med 36 nationella och subnationella regeringar, över 181 företag från en rad sektorer och regioner, samt 104 strategiska partners som företräder civila samhällsorganisationer, icke-statliga organisationer och akademiska institutioner.

Multilateral Carbon Credit Fund (MCCF)

Fondförvaltare: Europeiska utvecklingsbanken (EBRD) och Europeiska investeringsbanken (EIB)

Multilateral Carbon Credit Fund (MCCF) var operationell mellan 2006 och 2014. Det sammanlagda kapitalet i fonden uppgick till 150 miljoner EUR varav Sveriges bidrag var cirka 1,2 miljoner EUR. Deltagarna i fonden utgjordes av både statliga och privata aktörer. Fonden inriktade sig på projekt i Östeuropa och Centralasien. Sammanlagt har åtta projekt tillsammans levererat nästan 210 000 utsläppsminskningenheter till Energimyndigheten.

I fonden ingick projekt i Estland, Ryssland och Ukraina. Projekttyperna inom fonden var vindkraft, energieffektivisering inom industri och bioenergi.

Pilot Auction Facility

Pilot Auction Facility for Methane and Climate Change Mitigation (PAF) är en fond under Världsbanken där Schweiz, Sverige, Tyskland och USA ingår. PAF startade 2014 och förväntas pågå till 2025, och för Sveriges del fram till 31 december 2022. Fondens kapital uppgår till 50 miljoner USD, varav Sverige bidragit med 15 miljoner USD. PAF är främst inriktad på att minska utsläppen av metan, men andra växthusgaser kan också komma ifråga. PAF är en så kallad garantifacilitet som auktionerar ut säljoptioner som ger ett garanterat pris till säljaren av utsläppsminskningenheter vid ett framtida datum.

Under 2022 har PAF levererat de sista volymerna av utsläppsminskningenheter till Energimyndigheten. I jämförelse med andra fonder som Energimyndigheten deltagit i under CDM har PAF levererat flest utsläppsminskningenheter: totalt över 6 miljoner enheter. Utsläppsminskningenheter från PAF har i genomsnitt kostat 24 kronor/ton. Det tyder på att PAF:s auktionsmodell har varit ett kostnadseffektivt sätt att förvärva utsläppsminskningenheter.

Partnership for Market Readiness (PMR)

Fondförvaltare: Världsbanken

Energimyndigheten har representerat Sverige inom Partnership for Market Readiness (PMR), som letts av Världsbanken. PMR hade flera syften, vilka inkluderade att:

- Bygga ländernas kapacitet att utveckla och genomföra instrument för koldioxidpriser för att åstadkomma minskade utsläpp av växthusgaser och stödja implementering av NDC:er genom bidragsfinansiering.
- Skapa en kunskapsbas om instrument för koldioxidprissättning och underlätta informationsutbyte genom tekniska diskussioner och spridning av kunskapsprodukter.
- Etablera en plattform för utbyte av information mellan länder om olika instrument för koldioxidprissättning.

35 länder och regioner (inklusive EU) ingick i samarbetet, varav 19 så kallade implementeringsländer, 13 givarländer och 9 tekniska partners. Samarbetet styrdes av en "Partnership Assembly" som sammanträdde två gånger per år. Samtliga implementeringsländer har erhållit stöd från PMR för genomförande av så kallade "Market Readiness Proposals". Stödet för dessa uppgick till 3, 5 eller 8 miljoner USD. Programmet avslutades vid årsskiftet 2020/2021. Det totala bidraget från samtliga givarländer till PMR uppgick till 127 miljoner USD. Sverige bidrog 2012 med 50 miljoner kronor till PMR från utgiftsområde 7, och Energimyndigheten fick i uppgift att representera Sverige i samarbetet.

Prototype Carbon Fund (PCF)

Fondförvaltare: Världsbanken

PCF startade redan år 2000 och var därmed den första fonden för CDM och JI. Denna pionjär på marknaden för projektbaserade mekanismer har haft en betydelsefull roll för framväxten av flexibla mekanismer och en global utsläppsmarknad. Fonden hade ett totalt kapital på 180 miljoner USD varav Sverige totalt bidrog med 14 miljoner USD. Av detta återbetalades drygt 91 000 USD utnyttjade medel till Energimyndigheten. Deltagarna i fonden utgjordes av både statliga och privata aktörer. Fonden styrdes av en så kallad "Participants Committee" i vilken Energimyndigheten ingick.

Fonden hade en stor spridning gällande tekniktyper för att skaffa sig erfarenheter av olika tekniker, däribland deponigas med energiutvinning, beskogning och återbeskogning, vindkraft, avfallshantering, industrigaser, metan från kolgruvor, byte av fossila bränslen, bioenergi, småskalig samt storskalig vattenkraft.

Umbrella Carbon Facility Tranche 2 (UCF T2)

Fondförvaltare: Världsbanken

UCF T2 öppnades för deltagande i juni 2010. Fondens kapital uppgick ursprungligen till omkring 40 miljoner EUR, varav Sverige bidrog med drygt 3 miljoner EUR. Av dessa återbetalades dock 2,1 miljoner EUR i form av utnyttjade medel i mars 2021. Sveriges deltagande i fonden var framför allt motiverat av att fonden gav en geografisk diversifiering och utsläppsminskningar för perioden efter 2012. Portföljen inkluderade projekt i Indien, Mali, Mexiko, Nigeria, Nepal, Pakistan, Senegal, Thailand och Uruguay inom bland annat energieffektivisering, förnybar energi samt insamling och nedbrytning av metangas. Fonden hade ingen styrelse, men deltagarna bjöds in till årliga avstämmningar och särskilda avstämmningar inför viktiga beslut.

Hållbar energi för alla

Energimyndighetens uppdrag är att förena ekologisk hållbarhet, konkurrenskraft och försörjningstrygghet i energisystem, som är hållbara och kostnadseffektiva med en låg påverkan på hälsa, miljö och klimat.

Energimyndigheten är beredskapsmyndighet och sektorsansvarig myndighet inom energiområdet.

Vi bidrar med fakta, kunskap och analyser om tillförsel och användning av energi i samhället, och arbetar för en trygg energiförsörjning.

Forskning om framtidens energisystem och teknik får stöd av oss. Vi stöttar också affärsutveckling som gör det möjligt att kommersialisera innovationer och ny teknik, och ser till att goda lösningar kan exporteras.

Vi ansvarar för Sveriges officiella statistik på energiområdet, och hanterar stödsystem så som elcertifikatsystemet och handeln med utsläppsrätter. Dessutom deltar vi i internationella klimatsamarbeten, och förmedlar fakta om effektivare energianvändning till hushåll, företag och myndigheter.

Energimyndigheten, Box 310, 631 04 Eskilstuna

Telefon 016-544 20 00

E-post registrator@energimyndigheten.se

energimyndigheten.se